

22 XII P-740

11
11
2.1
3.1
4.1
5.1
6.1
7.1
8.1
9.1

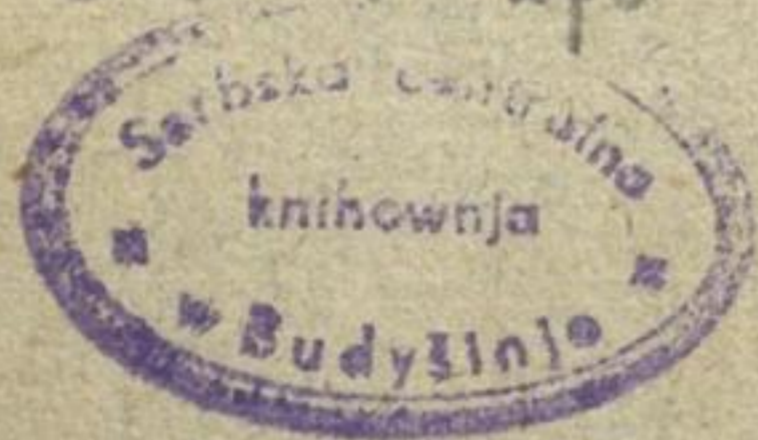
Schtuz to lasuje,

t o n j o w o p o m n ,

šwoje a druhich dla.

S Njemskeho do Sserškeho pschekožene.

5 am : 2489 1856

Druhi Sałožk.

W Budeschini

czišcežane pola Ernst Gottlob Monse.

1831.

Prijene Rosrnczowanje.

W. Djeha by ty byl?

P. Roschemu W..... na Pšchemodzenju.

W. To tola wjerno neje. Ty derje žortujesch?

P. To mi woprawdži do Myšlow nepschindže. Ja bych chytł, so by wjerno nebyło.

W. Schak bje won sajdženy Tydžen hjescheje strowy a czerstwy. Ja bym jeho pošljene Dny widžik.

P. Ach ton bohi Człowjek! Won je šo Medžjelu tepik. Won šebi wjeszje Medžjelu rano myšlik neje, so budže jeho žadlawe Piczje hježom Weczor jeho Ššmercž.

W. Kak da je tola tak k Nesbožu pschischol?

P. Won bje Weczor, kaž hewak, pjany s Korčmy dom šo schmatał. Woni bjechu jemu rnczeli, so nedyrbi khdžicž, dokelž dyrbi po tej wuskej Lawi psches Džeku. Ale won bje mjennył, so hjescheje jara derje wje, šhto czini. A laj! nasajtra šu jeho moweho w Džezn namakali.

W. Ton bohi Muž! Tak nahije je šo snim stało! — Nu, jemu je derje!

P. Kak ty to mjenisch?

W. Nu, won je se Ššwjeta, džež je tak došž Rusy a Prozy.

P. Haj, se Ššwjeta won je, ale kak da tam snim steji? — Ach! mi je wo jeho khdudu Duschu jara czinicž!

W. Czohodla? Je da w Nebesach tež hjescheje wsche-
laka žakosž?

P. W Nebesach? — Haj! dy by won tam byl!

W. Czohodla dyrbjak tam nebycz? Tola niz teho Ruška Picza dla?

P. To je jara lupje rnczane!

W. Nu, ty tež czinisch, kaž by to ššmertny Dječ byl! Kozdy Człowjek ma šwoje Šštaboszje, ton te, druhi

tamne. W. bje hewaſ pjeſny, dobrocziwny a pſcheczjelny Muž; Koždy bjeſche jemu dobry. Tu maſu Sſlaboſz miejeſche, ſo ſo Ruſ napi, ſchtož ja tež neham žylje kwalicj. Alle Rjeſchnizy ſmy tola wſchitzy.

P. To derje je wjerno; ale može da Rjeſchnik do Rebeſ pſchindž, dnž ſredža wſwojich Rjechach wumre?

W. Sſredža we ſwojich Rjechach wumremy wſchitzy, a dyrbinmy wſchitzy we Sſmerczi ſdychowacj: Božo, bycz mi Rjeſchnikej nadny!

P. Je da W. tež tak ſdychował?

W. To ſebi ja myſlu.

P. Pſcheczelo, twoje loſchke Ryczje me naſtrožeja.

W. A me twoje Łowy Poſſchenje merſy. Doczakaſ predny, kaſ budjeſch ty junu wumrecž, a potom ſudž teho boheho W., jeli czi tedom to ſajndž nebudže!

P. Druhich ſudžicž ſawjeſzje moja Wjež neje. Ale dnž na teho boheho W. Sſmercž ſpomnju, da ſo ja nemožu tak lochžy troſchtowacž, kaž ty, dokelž mjejach jeho wo-
prawdži lubo; ty tež wjeſzje na mni widžiſch, ſo ſym jara ſrudny.

W. Alle cžohodla da? Boh je jeho wjeſzje hjeſchcže wele bole lubował, hacž ty; a dnž jeho ty ſatamacž nochžeſch, da tež Boh tak jara wotry pſcheczimo njemu nebudže. Schaſ je jeho Sſmilnoſz wulka; won wje, ſo ſmy ſtabi Cžlowjekojo, a nima Spodobanja na Sſmerczi teho Rjeſchnika, kaž je won ſam pſchiſahał.

P. Haj, dyž ſo Rjeſchnik wobwroczi! — To tam ſjawnje podla ſteji. (Ezech. 33, 11.)

W. Eſy ſchto, ſo wobwroczičž! W. nebj e jadyn Rubežnik a Mordar, — a kaſ da ty wjeſch, ſo ſo neje wobwrocził?

P. Dokelž je won ſredža we ſwojich Rjechach wumrjet, tehodla ja to wjericž nemožu, tak rad hacž bych tež chžyt.

W. Nu, wumrjecž dyrbinmy tak wſchitzy, a ton luby Boh nebudže runje wohn na to Wokomiknenje teje Sſmercže ladacž, ale na to žylje Žiwenje.

P. Je da to Žiwenje jeneho Wopitza ljepeſche, hacž jeho Sſmercž, dnž won beſ Pokuty wumre?

W. Wopitza! — Tu ſlyſchiſch teho hordeho Pharifejſteho! — Dy by da chžyt njechto twoje Sſlaboſzje tež ſmolom

taf rosnje menowacj, kak by so czi to lubilo? Dyrbi da Cjlowjek, kiž so drudy trochu wele napije, smolom Wopikž rjekacj? A to hjeschje, dnž je hjejom morny a so wjazn samolwecj nemože! So Schklenczku napicj, dnž chze so czi picj — luby Božo! kajki da tež to je tola to wulki Rječ! Neje da Boh Wino a Žito, kotrehož so Palenz pali, tež ktemu stworik, so by cjlowsku Wutrobu sweskelilo?

P. Pscheczelo, ja widžu, so so ty na naju Rnczje njewasch. To mi zel czini! Pschetož ja czi sjawnje posnaju, so so boju, so budjesch tež ty swoju lochku Myšl junu, dnž budje posdžje, wobzarowacj.

W. Dokelž so tež ja drudy k Wefelu napiju; neje wjerno, ty swjaty Mužo? Cjlowjek ma na Sswjeczi Rusy a Prozy dosz, a Boh wjeszje niczo pscheczimo temu nima, so kebi drudy Rus Wefela sczini, a swoje Staroszje pschi Schklenczzy sabydje. Schak tež Salomo praji: „Dajcje bylne Piczje tym, kiž konzowani byež dyrbja, a Wino srudnym Duscham, so so napija a swojeje Hubenoszje sabydja a na swoje Nesbozje wjazn nespomnja.“ (Pschisł. 31, 6. 7.)

P. Ale ton samy Salomon, kotrehož ty na tutym Mjeszi jedyn mol srosymik nejšy, praji tež: „Liepe je, do Kezje Žakoszenja khodzicz, dyzli do piwneje Kezje; Rudjenje je ljepsche dnžli Ssmeczje, pschetož psches Srudnosz budje Wutroba poljepschena. Mudrych Wutroba je we Domi teho Žakoszenja, a Lupnych Wutroba je we Domi teho Wefela.“ (Prjed. 7, 3 — 5.) — Ale ja so jara džiwan, so ty swoje Pokilenje k Piczu tak swjeru s Božim Pišmom saryczujesch.

W. Cjohodla? Kak da moł jedyn jewak swami Sswjajnymi wokoto pschindž? Schak macze wy tež smolom Bibliju k Rusy, dnž chzecje nas bohich Ludži swaricj a schtrafowacj.

P. Nu, ty tola nebudjesch na woprawske sa to mjecz, so Biblija tajkich Ludži, kiž su hacž do swojeho Skonczenja Wopikstwo hnali, sboznych kwali? — Tola chzemn njetkolej najpriotzy Bože Pišmo zylje na Stronu wostajicj, a praj schak mi tola najpredy, hacž wjerisch, so može Cjlowjek, kiž je nijel jow swoje najwecze Wefelje na Pivi a Palenzu, to Wefelje tež hjeschje wtamnym Sswjeczi wuziwacj?

W. To derje niz, ale won tež pak tam po nim žane žadanje wjazn mjecz nebudze, dokelž budze tam ljepsche Wešelje mjecz.

P. Ljepsche Wešelje? — ale kak da budze won we Ššmerczi na jene dobo Spodobanje na tamnym ljepschim Wešelu dostacž, kiž budze tola wjeszje žylje hinajksche, hacž jeho Wešelje na Ššwjeczi?

W. Nu, psches to budze je dostacž, so we Ššmerczi šwoje Čzjelo, a šym tež šwoje Spodobanje na wschjem šwjjetnym Wešelu wotpoloži.

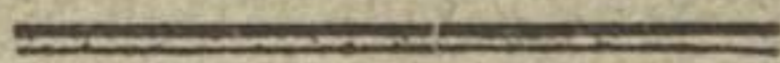
P. Bratse, tudn šo ty sawjeszje jara molisch. Ni-masch da Lawsent Šnamenjow, so, dnž Ludžo Rhudobn, starych Čjetow aby Rhoroszje dla se šwojim Čzjetom wjeste Njechi wjazn wobendž nemoža, tedom tola sich Duscha hjeschcže šhorzej žadoszu po nich šo hori, a so woni husto žakofnje wobzaruja, so tute žadoszje wjazy dopelnicž nemoža? Dnž po tajkim ta Duscha jow šwoje šle žadoszje a Łoschty newotpoloži, da je ji Ššmercž wjeszje šjenym dohom precž wsacž nemože. Duž pomyšl šebi, kak hubeny budze Wopitž we tamnym Ššwjeczi hježom tehodla, dokelž tam to najlubsche žadanje šwojeje Wutrobny wjazn nebudze spokojicž moz! To tola widžisch, kak šje tajkemu je, dnž dyrbi šo jow na krotki Čžak šwojeho Picža šdžerjecž. Je da won dn tam a we tajkich Towarštwach jara wešelny, džež ma wele Škladnoszje kdruhim a k ljepschim Wešelam, ale pak k šwojemu Picžu žaneje Škladnoszje nima? —

W. (šteji samyšleny a nepraji nicžo.)

P. Ja widžu, so ty tajki samyšleny štejisch! To je mi lubo! — Ale ty masch hjeschcže wjazn wopomnicž: menujzn, hacž Wopitštwo, dnž Čžlowjek je hacž do šwojeje Ššmerczje čžeri, šromadnje jeho žylu Naturu po Čžjeli a po Duschi tak neskonzuje a neskasy, so jeho šym do Božeje Menadny a Šchtrašny šastorczi a žylje nekmaneho šczini, tu nebestu Šbožnosž wužiwacž, dn by jemu tež runje škicžena byla.

W. My šmy do jara łobokich Nycžow pschischli. Ja nimam wjazn Rwilje, ale dyrbu hicž.

P. Pschežo dži, moj Pscheczelo, ja šo nadžiju, so budžesch škoro šašo pschindž!

Druhe Kosrnczowanie.

W. Twoje posliene Słowa, Pscheczelo, ja sabycz nemozu, a tehodla sašo ktebi du.

P. Kotre Słowa to?

W. Ty prajesche: „Wopitstwo skasy Czlowjeka po Czjeli a po Duschi, satorczi jeha do Bozeje Neny a Schtrasy a czini jeha nekmaneho, tu nebestku Sboznowsz wuziwacz.“

P. To je wjerno, to ja prajach.

W. To so mi tola sda jara wele prajene bycz. Njekotryzkuli je so derje psches Wopitstwo wo swoju Strowosz pschinešt, ale tola niz wschitzy, haj, njekotri so pschi tym sestarja.

P. Dokelz ty njetk rosomnischo rnejisch, chzu ja czi na to po mojim najljepshim Posnaczu wotmolwicz; tola dyrbu ja sebi predy wuprošnycz, so by mi s Mjerom dak wurnejecz.

W. Haj, rad a lubje.

P. Haj, ty budjesch wjeszje se swojeho Shonenja berje wedzicz, kak czeschke a muczne twoje Stawy su, dyz bje so wopit, a potom by so sašo wuspał, kak bljedy ty tedom wohn ladasch, kak by wokolo Wocjow wschon storhany, kak ljeni a nemašlyn, kak neljepny a wostudny pschi wschjem by, kak wobczejne wscho Džjeto czi je. Dyž da je njetko Czlowjek husto tajki, da nastane steho, kaž Shonenje wuczi, wele Rhorosow, jako, klaby Žoltk, bolazej Woczi, Žolka, Wutrobny Biczje, Czepotanie a Wokromenje tych Stawow, Jntsenja, Bolosz we Jatrach, Wodniza, Kucha Nemoz, Eljebnyzje a Sslabosz, haj husto Łuposz a Wrotnosz, kaž mojesch to we wele Kejjach, džez Wrotnych hoja, widzicz. Kak wele Wopitow je nahlje Boža Kuka sajala, so dyrbjachu kredja we swojich Njekchach do teje Wjecnoszje a psched Boži Šsud stupicz! Haj, koždy Ljekar budje czi prajicz, so je Wopitstwo žalofny Jnd, kotryž je wejlowskim Czjeli Spoczatk knewureknenju wele Czjerpjenow, a so najwjazn Wopitow sahe wumru. Njekch tež njekotri, wosebi šyni Ludjo, pschi tym so sestarja, tych je jara mało, a tež czi bychu wjeszje wele strowische, moznische, spokojnische Žiwenje wedli, a wjeszje tež hjeschje na wele wosche Ljeta pschischli, dy bychu so do teho skazajeho Picza nedali.

W. Ale dyž tež Piczje woprawdži, kaž ja to nepraju, Czejku schkodži, da ja tola nemožu sapschijecž, so dyrbjalo wone, kaž ty predy mjenesche, tež Duschu skasycž.

P. Kak? neje da to žane Skazjenje teje Duschie, dyž je Wopitz horschi hacž Skoczjo, kaž Brotny, rosnje, kupje a nerošomnje czini, wo žanu Czesz a Hanibu nicžo nerodži, swoju Wutrobu pschecžimo wschjem dobrym a swjatym Saczucjam, wošebi pschecžimo Nuternoszi, Modlitwi a temu Wokoložhodzenju sBohom, pschecžimo wschej Bojoszi psched Bohom a jeho Kasnjami pschezo bole a bole sankne a satwerdži, dyž swoj Nosom a Pomjatk psches to pošta- bi a husto žylje shubi, dyž psches Wopitstwo ktač wele druhim Nehornosžjam, ja chzu prajicž, k Kurwarstwu, k Mandželstwa Łamanju, krosnym lestrarskim Rycžam, k Božemu Hanenju, k Szypizu wscheho, schtož je swjate, kneknicjomnym Žortam, k Maczu a k Pschecžinenju, k Njewej a k Swadzi, scžohož husto Puki a žamo Mordarstwo na- stane, žo sawesž da? So pak žu to najbole te Plodny teho Wopitstwa, to ty nebudžesch prjecž mož, a to tež praji Bože Pišmo, na kotrej žy žo ty žam powołač, wele krocž, dyž rjeka: Wino a Moscht poduscha Nosom. (Hos. 4, 11.) Wino sjebe hordeho Cžlowječa. (Hab. 2, 5.) Wino czini schibatych Ludži a žylne Piczje džiwich: schtuž na tym Spodobanje ma, nebudže nidy mudry. (Pschisł. 20, 1.)

W. Tež temu nochzu ja žylje napschecžimo rycžecž, ale to neje tola pola wschitkich tak slje.

P. So derje niž, ale to stane žo tola na wjeste Waschnje pola koždeho. A schtu može temu, kiž žo junu do Picža poda, sa to stacž, so tuto Skazjenje na Cžjeli a na Duschi nebudže pola neho pomaku a pomaku hacž najwoscho pschibjeracž.

W. Ale tajki tola žam nesacžuje, kaž srudnje snim steji.

P. Nesacžujeli won to tež žam, dyž je pjany, da jo drusy Ludžo czim bole sacžuja; woni jeho sazpjaja, žamo Džjeczi czjerja swoje Žorty snim. A dyž won žo wot swojeje Pjanosžje wuspi, da budže tež won žam husto swoje łoboke Hubenstwo sposnacž. Šžamo te Starosžje, kiž chžysche žebi stym sahnacž, wrocžja žo na to czim žyl- nišcho, czinja, so žo pschezo sažo snoweho a hjeschcže bole wopije, a sastorcžja jeho tak pschezo łobscho a łobscho do teje Łobiny teho Skazjenja nuž. Ale tebi budže žo wostudžicž, dale na mne poštučacž.

W. Ach nje, powjedaj jeno dale, ja posłucham.

P. Da schaf wopomn, ja cje proschu, tež hjeschcje, kak knewuprajenju wele tajke bohe žony wusdychuja a wuplakaju, kiž maja wopiwnych Mužow; kak cjeschko a slje jim je, dnž widja, kak wscho, schtož sebi swulkej Prozu nadžjetaju, saštuja a wulutuja, kGruntu dje, kak pola nich a we jich Domi žane Bože žonowanje neje — pschetož schtuž czjelne Loschty lubuje, budje tradacj: a schtuž Wino lubuje, nebudje bohary, (Pschisl. 21, 17.); kak jich neduschni Mužoj na jich Prostw nepsłuchaju, ale Rusu na Rusu, a Hubenstwo na Hubenstwo romadja, a ktemu wone husto dosz niczo prajicž neskmedja, dyrbja kurowje se sobu sakhadjecž, haj husto so scharowacž a bicž dacž a pschi tym se swojimi Džecžimi tradacj a newuprajnje hubene bycž. Wopomn dale to knewureknenju wschelake Hubenstwo, do kotrehož tajki Cžlowjek swoje bohe Džeczi pschineše. Husto dosz herbuja Džeczi wot swojich Starschich to Pokilenje kPicžu, kaž moža tebi Ljekarjo wobswjetšicž, tak so ma njekotry Wopitž te Njechi swojich Džeczi a Džeczi Džeczi hacž do cžecžeho a schtworteho Stawa na swojim Sswjedomnju. — Husto dostanu małe Džeczi wot Maczerjow a Doškow, kiž su so do Picža dale, nestrowe Mloko, kiž jim na jich Cžjeli jara schkodži, a to jim potom Cžak žimjenja wschelake Cžerpenje a žalosžje nacžini. — A schtož hjeschcje je wele horsche hacž to, kak husto budje ta Duscha tych Džeczi psches nepjektne Horjecženjenje a ste Snamjo tajkeho Nana a tajkeje Maczerje skazena, tak so na njekotreho Wopitža, kotrehož Cžjeto hježom dawno wRowi nije, jeho shubene Džecžo hjeschcje dołhi Cžak, haj hjeschcje we tej Wječnosži bjeda woła a praji: Ty, ty by ton Sawednik, kiž by me najpredy na tuton Pucž teho Njecha, tuton Pucž teho Satamanstwa sawedk. — Wopomn to wschitko, a potom praj: Schto da dyrbi naposłjetku tola se Sswjeta nastacž, dnž tuta Nehornosž, kiž tak newuprajnje wele Hubenstwa na Ludži pschineše, kiž wele wjazn Cžlowjekow na Cžjeli a na Duschi škasn, hacž Paduchstwo, Mordarstwo, Kurwarstwo a wschje drube Nehornosžje romadži, — dnž tuta Nehornosž pschežo bole pschibera, dnž (kaž dyrbimy so wnjetsšichim Cžaku wopravdži teho bojecž) jako wulka Woda pschežo dale so rospšesžera? — Čžesch da ty njek hjeschcje

tuton Rječ, dokełz ty jon lubujesch, saryczowacz a jon stym samolwecz, so jon jenu „mału, newinowatu Słabosz“ menujesch?

W. (lada stejo do Semje a nepraji nicjo.)

P. A njetk wopomn hjeschcje dale, moj Pšhecjelo, kak cjeschzn tajki Cjlowjek so niz jeno na sebi samym a na swojich Blischich, ale tež na Bosy, swojim Stworicjelu, a Krystuſu, swojim Wumožniku, kotrehož Meno won jako Ršcheszijan nosy, pscherjeschi! — Nejsy ty tež we swojej Młodoszi Bože Kasnje nawuknył, kotrež Ršcheszijanam sjawnje a bylne pschikasuja, so dyrbja niz jeno sromadne prawe a swjate žiwjenje wesz, ale tež Njeru we Jydzji a Piczu djerjecz?

W. Nawuknył derje je sym, ale njetk pač sym je dawno sašo sabnył.

P. To czi rad wjerju, pschetož tak so wele Ludjom dje, wo sebi, dyž potom pschezo po rjetsjo Bože Słowo lasuja a šlyšča. Ja chzu cze njetk jeno na njekotre Bože Kasnje dopomnicz. Bože Pišmo wuczi: Sdalujcze so czjelnych Loschtow, kiž napschecziwo Duschi wojuja (1 Pjetr. 2, 11.); khodzmy potsiwje, niz we Wobzranstwi a Wopitstwi, — a pytajcze Cjjeta, (tola) tak, so samopaschne nebudze (Rom. 13, 13. 14.); ladajcze so, so wasche Duschie nebudza wobczezene s Wopitstwom (Łuk. 21, 34.) nech wy jysze aby pijecze, aby schtož wy czinicze, czincze wschitko Bohu kČjeszi (1 Kor. 10, 31.); bycjcze strosbi a wachujcze k Modlitwam (1 Pjetr. 4, 8.); newopijcze so Wina, skotrehož nesdobne Waschnje pschindze, ale bycjcze polni Ducha (Eph. 5, 18.). — Rosšudž njetk sam, hacž Cjlowjek, kiž so do teho žalofneho Picza nawuczi, psches to Bože sjawne Kasnje s Nohomaj ne-repta, hacž sebi psches to, dyž Čjaš žiwjenja wtajkej Rehornoſzi sawostane, we tamnym Sswjeczi Božu Re-nadu a Schtrafu, aby, kaž sw. Pišmo praji, Bozi Njew nepschihotuje, a tamnu nebestu Sbožnosz neshubi? — Derje prajesche ty nedawno: „Boh je šmilny, a nebudze tehdla tak jara wotry pschecziwo Rjeschnikam.“ Haj, šmilny a nadny je won sawjernje, ale won je tež jedyn možny a šurowy, prawy a šwjaty Boh! Ja cze proschu, wsmi derje k Wutrobi, schtož Bože Pišmo tu a tam wot teho praji. Pišane steji: Boh je jedyn Džen wustajit, na

Kotrymž won chze šudzić zylty Sswjet sprawdoszu (Jap. Sk. 17, 31.); so by kždy dostał sa tym, jako je czinił pschi czjelnym žiwjenju, nech je dobre aby ste (2 Kor. 5, 10.); kotryž budze kždemu dacz po jeho skutkach, — tym, kotsiž na prawdu neposłuchaju, ale posłuchaju na Neprawdu, Nenadu a Njew, Tyschnosž a Czješnosž na wschje Duschje tych Czlowjekow, kotsiž ste czinja (Rom. 2, 6. 8. 9.); czi, kiž neposlušni ku temu Evangeliju nascheho Knesa Jesom Krysta, budza Czwilu czerpicž, to wječne Skazjenje wot Wobleca teho Knesa a jeho krašneje Mozy (2 Thess. 1, 8. 9.). — Runje tak praji nasch Sbožnik Jesus Krystus šam: Teho Czlowjeka Ssyn budze šwojich Jandjelow posłacz; a woni budza wusbjerač s jeho Kralestwa wschitko pohorschenje a tych, kiž neprawje czinja, a budza jich do wohenjoweje Pezy czisknycz, tam budze Skwlenje a Subow Kšhipenje (Matth. 13, 41. 42.); dzicze precž wotemne, wy Sakleczi, do wječneho Wohjenja, kotryž pschihotowany je Czertej a jeho Jandjelam, a woni pojndza do wječneje Czwilje (Matth. 25, 41. 46.); dzež jich Czewu newumre a jich Wohenu newuhafne (Mark. 9, 44.).

W. Ale dyrbjalo da to tež wscho wopravdži runje wohu tak mjenene byč, kaž tam steji?

P. Haj sawjernje; aby mjenisch da ty njedje, so Boh ton Knes se šwojim Sslowom jeno tupe žorty czjeri, a chze nam netrebawšchi Stysnosž naczinicz? — Ach nie! to by rjekalo, Boha teho Wjerneho a Wschehomozneho sa Ssmjech mjecz, Boh pak šo neda sa Ssmjech mjecz, ale wschitko, schtož je won junu prajił, nech je Sslubenje aby Roženje, to budze won tež wješzje czinicž.

W. Nu, da tola tajke Roženje po Prawym na tych nendu, kiž šo radži Schklencžku napija, ale na tych, kiž wopravdži ste czinja, Neprawdu wobendu, jako Kurwarjo a Mandželstwa Kamarjo, Žebačojo a Padušchi, Rubeznižy a Mordarjo a teho runja.

P. Ach moj Pscheczelo, to mi jara šje czini, so chzesch ty tej Wjernosži pschezo wschudžom na Stronu hicz. Ja cze proschu, neczini da Czlowjek we Pjanosži niczo Steho, neczini da wele Nepraweho pscheczimo šebi a druhim, kaž šmy predy widžili? Nenaczini da psches to žane wulke

Pohorschenje? Neje won woprawdži nepoštufchny psche-
 cziwo Božim Kasnjam a temu Evangelionej Jesuſowemu,
 kaž hyn czi to sBožeho Pišma dopokasał? Po tajkim
 tamne Słowa Božeho Pišma ſo runje tak derje na Wo-
 pitstwo, jako na wschje druge Rehornoſzje cjanu. Ale
 ja chzu cze hješcže na njekotre druge Słowa Božeho
 Pišma pokasacj, kotrej runje wohn Wopitzam ſjawnje
 to pschichodne Satamanstwo roja. Sjawnje laſujemy:
 Medajcže ſo molicz, pschetož ani Kurwarjo, — ani Man-
 dzelstwa Łamarjo, — ani Paduſchi, ani Łakomni — ani
 Wopitzy — nebudza Bože Kralestwo dostacj (1 Kor. 6,
 9. 10.) Sjawne ſu pak Skutki teho Czjeta — — Wopit-
 stwo; Wobzranstwo a tym podobne Wjezy, wot kotrychž
 ja wam predy praju, kaž tež wam predy prajił hyni, ſo,
 Kotsij tajke czinja, nebudza Bože Kralestwo herbowacj
 (Gal. 5, 19. 21.). Tych Konz je Satamanstwo, kotrymž
 Brjuch ſa Boha je (Phil. 3, 19.). — Ach, wopomn ſchał
 tola ſprawej Neuternoſzu ton Roſom a to Wopſchijeczje
 tutnych Božich Roženjow. Wopomn jeno, dnž tebe njetk
 njechto naſajtra, dnž bje Džen predy ſo prawje wopit, na
 wschje te lupe, proſne a roſne Ryczje dopomni, kiž hyn ty
 ton jeniczki Mol ryczał, kaž jara dyrbiſch ſo ty tedom
 psched nim a psched ſobu ſam hanibowacj. Ale kaž da
 tola hałke tedom twojej Duſchi budže, dnž budže ton
 Ssudnik wscheho Sſwjeta tebi ſjawnje psched wschitkimi
 Zandželami a Człowjekami wschje newužitne Słowa a
 Skutki priotk djerjecj a wot tych ſamnych Nachnowanje
 žadacj, kiž hyn ty we wschjeh tych neſbožnych Schtun-
 dach twojeje Pjanofzje ryczał a czinił! — Kaž da tola
 tedom twojej Duſchi budže, dnž budže jeho prawy Ssud
 tebe na to Mjeſto teje Czwilje a Žakofzje ſatamacj, džež
 budžeſch tu Schtrafu žoloſnje ſacjucj, ſkotrejž hyn tudy
 ſwoje Ssmjechi a Žorty hnał; džež twoje Sſwjedomnje
 tebi niđe Pokoja dacj nebudže, ale budže cze beſ Pſcheſtacija
 wobſkoržowacj a ſakliwacj; džež budžeſch ſebi podarmo
 žadacj, ſo bychy ſo te predawſche rjeſchne Weſela ſažo
 wrocziłe, kiž tam niđe knamakanju nejku; džež budžeſch
 ty, pscheſ wječnu Łobinu wot wschitkich Sbožnych wot-
 dželeny, klutym ſhubenym Duſcham a ſlym Ducham
 ſapokasany, wot wscheho Troſchta a wscheje Wadzije
 wopuschženy, a budžeſch Ssmercj pytacj a jako teho

najljepšeho Pšeczejela ju šebi žadacž, ale ach! ty ju do wscheje Wjecznoszje namakacž a dowołacž nebudžesch! — Nech da tež pschezo je, so budže ta Mjera tamneje wječnejše Schtrafny wschelaka, sa tym hacž šu czi Satamani mene aby wjazny, mensche aby wječje Rjechi cjinili, nech da tež pschezo je, so šo temu nješto ložo pojndže, hacž tamnemu: da je tola to Satamansstwo šamo na tym najnišchim Šhodženkju a we tej najmenschej Mjeri nastrojaze, žalofne a straschne dosž, dokelž budža czi Satamani na wječne wot wscheje nebeskeje Sbožnoszje a Krašnoszje a wot wschitkich Kubtow a Wešelow Božeho Raja wusanšneni, a na tym budža jenicžny šami w Wini. Kak tebi, moj Bratse, tola njetko hježom wokolo Wutroby je, dyž ty jeno tute njetkotre Šłowa na šo natožisch? Ach! a ta wječna Czwiła neda šo dosž wurycžecž a wopišacž.

W. Ach, ja dyrbu czi posnacž, so ja hješcže ženje šebi tak daložo sa tym myšlil nejšym; ale njetk mi tola pocžina we mojej Wutrobi cžeschko a šyšeno bycž.

P. To daj ton lubny Boh! da neby mi wjazny tak šyšeno wo tebe bylo, jako mi cžakaj dy pschi twojich nerošomnych a schpotarskich Rycžach bje. Mi by Džiw bylo, jeli so ty nejšny drudny hježom tak daložo byl, so šy chžyl šo narycžecž, so schak žadyn Boh, žana Wjecznosž, žane Horjestawanje, žane druhe Žiwenje, žadyn pschichodny Šsud neje, jeli so ty nejšny drudny šBožimi Kasnemi a Roženjami Šsmjechi hnał a twojim rješchnym Towarscham na tym schjerokim Pucžu pschiwołak: „Iyšmy a pijmy, pschetoz jutšje šmy my schak morwi!“ —

W. Ach wot teho tež ja hježom husto nejšym daložo wjazny byl, wošebi we Towarstwi wešeknych Bratrow, kotšiz wopravdži tak praja; a pschi jich besbožnych Rycžach šym šebi ja husto žadał, so by to wjerno bylo, ale husto šo ja tež strožich, dyž šebi na to pomyšlich.

P. Steho ty šam widžisch, kak wjerno je, schtož pišane steji: Medajcže šo sawešz; ste Rycžje škaža dobre Pocžinki (1 Kor. 15, 33.). So schak bychu šo tola wnjetšišchim Czaju Ludžo, a wošebi ta lochžny smyšlena Młodosž, wschječ tajkich Towarstwow krobnych Wušmjewžow ladali! Ty pak džakuj šo temu nadnemu Bohu, kiž je tebe hješcže pschezo wprawym Czaju šbudžil a šakhował, so nejšny tež ty do tuteje Łobiny teje Newjery a wječneho Škazenja žylje šapanyl.

W. Haj, woprawdzi, sa to bym tež Bohu wele Džaka winojty.

P. Ale sposnaj tež, so je twoje dotalnische Waschnje, kaž by bebi ty wot Boha a jeho Nady myšlil, a jeho swjate Słowo po swojich czjelnych Łoschtach pschemobwroczał, tebe hjejom do jara wulkeje Strachosnje teho wjeczneho Skazjenja pschinešło. Pschi tym so derje tež nemolu, dnj wjerju, so by ty we wulkej Sechernoszi žitny byl, dokelž by bebi myšlil, so masch tola hewał wschelake Dobre na bebi, wopokajesch khudym Ludjom Dobrotu, neczinisch nikomu Kschidwu, a by tola ljepschi, hacž drusy prawi Wopitžny, kotrychž šnadži by hjeschcje sazpił, šudžił a tamał; neje wjerno?

W. Prawo masch, tak bebi ja woprawdzi myšlach.

P. Ale dnj bjesche ty drudny tež žylje pjanny byl, šhto da by bebi, dnj bje sašo strosby, na to wot teho myšlil?

W. Sprjotka so hanibowach, potom pak spokojich so sašo, a myšlach: Schak so to tola jeno drudny stane, na Kwašach aby pschi druhich Skladnosžach; a drusy nejšu jo tež nicžo ljepe czinili; ja bym jeno wot nich sawedženy byl, a teho runja.

P. Ale dnj tež to wschitko nicžo nepomhasche, scjim da pytasche ty swoje Sswjedomnje tedom hjeschcje bole spokojicž?

W. Ja nemožu hinał prajicž, hacž so so tedom pytach rosproschicž, aby wopich so derje tež sašo.

P. A dnj psches to ton Nepokoj we twojej Duschi pschežo bole pschiberasche?

W. Nu, da bebi drudny Modlitwu aby Kyrlušch wulafowach, a khodzach huszišcho ke Mschi a Božemu Blidu.

P. Šhto da pak dyrbesche tebi to wscho pomhacž?

W. Kał možesch so tola tak džiwnje praschecž. Schak je naš Krynstus psches swoje Czerpjenje a Wumreczje s Bohom wujednał, a nam we Božim Wotkasanju Wodaczje naschich Nječow šlubil. Tak bym ja wuczeny, a stym bym so pschežo troschtował.

P. A pschi tym ty pschežo pschi Starym wosta; neje wjerno? — Ale nejšny da ženje dale schoł, ženje to dobre Prjotkwsaczje mjek, so chžesch so wobwroczič a poljepšchowacž?

W. Drudny tež, wošebi junu wjenej czesckej Khoroszi.

P. Ale nejšny da ženje tuto dobre Prjotkwsaczje wuwesž pytał?

W. Drudy na krotki Czaj, dale pak nemjejach žaneje Mozy ktemu, a — dyž dyrbu czi runje wohn prajicž — tež niž žaneho Loshta.

P. A pschi tym mjejesche pschezo Mjer a Pokoj we swojej Wutrobi?

W. Na to bym czi hjejom predy wotmolwit. Naposlietku troschtowach so pschezo sažo sBozej Ssmilnosžu a sKrystušowej Ssmercžu, psches kotruž bym sBohom wujednani.

P. Ty bohi Czlowjecze, kak žalofnje by so ty sam sjebat, dyž by teho kWodžicžu a kSlužomnikej twojich Rječow czinił, kiž bjesche sam bes Rjecha, a je ktemu do Sswjeta pschischol, so by tež nas wot wschitkeje Neprawdoszje wumol a we nas ton Skutk teho Czerta, to je, ton Rječ morił a wutupił. Łasuj sam, schtož wot teho pišane steji 1 Jan. 3, 4 — 9. Schtuž jeho swjate Kasnje snaje — a te by ty tež ždyn we swojej Młodosži nawuknył — a je tola samopaschnje a sдобрей Wolu pschezo pschestupi, ton schak je sažakty, samopaschny Rjeschnik, wot kotrehož Bože Pišmo praji: Jeli so my se samopaschnej Wolu sriešchimy, dyž my Posnacžje teje Prawdoszje bymy dostali: da (sa nas) žadyn Wopor dale sa Rjechi neje sbotkny; ale (jeno) jene traschne Wocžakowanie teho Ssuda a Sahorenje teho Wohenja, kotryž pozrecž budže tych Pscheczivnikow (Hebr. 10, 26. 27.). Nasch Knes Jesus je nam prijedowacž dał, najpriotzy Pokutu, a potom Rječow Wodacžje (Łuk. 24, 47.). Czi pak, kotsiž Pokutu sažpja, a so se swohnikomny Wjezami, jako sPacjerje Spjewanjom, skešchi a kSpowjedži Rhodženjom spokoja, pschi tym pak pschezo twerdžje pschi swojim predawšchim rjeschnym Waschnju wostanu, — czi by prawi Hejchlerjo, to by czi Pharisejszy, kotrychž nasch Knes a Sbožnik torhaze Welki we pjeknej wowczej Draszi menowasche, a wot kotrychž won prajesche, so nebudža do nebeskeho Kralestwa pschindž. (Matth. 5, 20.)

W. Ach, kak wjerno je to wschitko! Kak dostanu ja njek pschezo wjazny Sswjetka wot mojeho dotalnischeho Wobendženja a Žiwjenja?

P. Je to wopravdži wjerno?

W. Haj wopravdži!

P. Nu, da so ja wutrobnje weßelu, a dżakuju so Bohu sa to! Na dżensische pak nech je dosz, pschetož wono je hjejom posdže.

W. Hjescheje jenu Prostrwu mam ja! Pschecz schak mi twoju Bibliju, so moł ja wschitke te Schpruchi, na kotrej by me pokazował, hjescheje junu prawje nuternje sebi wulafowacz.

P. Swutrobu rad! Wosche teho lasuj sebi hjescheje we nowym Testamenczi, schtož pißane steji: Matth. 7, 13 — 28. Luk. 15, 11 — 32. St. 16, 19 — 31. Eph. 5, 1 — 20. Kol. 3, 1 — 17. 1 Pjetr. 1 a 2 Staw. 2 Pjetr. 1 — 3 Staw. Jak. 1, 21 — 27. Pschedewschitkim pak prosch Boha wo teho swjateho Ducha, so by ton tebe do wscheje Wjernosnje wedł.

W. Mjej sa wscho najwutrobnischi Dżak, a spi prawje derje!

P. Dobra Nož! — Ja so nadžiju, so budžemoj so skoro sašo widžicj. —

Czeczje Rosrnczowanie.

W. Dobre Ranje, moj Pscheczelo! Ja tak sahe du, dokelž mam tebi jara wele prajicj.

P. Bncj mi powitany! Schto da je twoje Nalejjenje?

W. Stysnosz mojeje Wutroby czjeri me ktebi.

P. To je mi lubo; ale czohodla da je czi njett tak czeschko wokolo Wutroby?

W. Ach, wot teho Czasa sem, hacj moj posłjeni Mol romadži rncjachmoj, nima moja Duscha w Nožy a wodnjo žaneho Mjera. Szamo dnj ja w Bibliji lasuju, pschibera ton Nepokoj a ta Stysnosz mojeje Wutroby, a ja bych skoro chynł, so bydžich jenje stobu nernczak.

P. Pscheczelo, to, so smoj so moj romadu podejščłaj, wjeszje žane klepe Czinenje neje, ale to je Skutk teho nadneho Boha k Wumozenju twojeje Dusche był.

W. Ach, to chynł ja tež rad wjericj, dy bych jeno njett Pokoj sa swoju Duschu namafacz moł.

P. Czini da jeno to czi tajki Nepokoj, so so husto rad napijesch?

W. Ach nje! moje zyke dotalnische žiwjenje. Pschetož ja njett jara derje nuž widžu, so moje Pokilenje k Picju,

tač kaž wschje moje druhe Rjechi, smojeho wrotneho, lupeho, wot Boha wotwobwrocjeneho Smyšljenja kem pschindje, pschi kotrymž ja so sam naryczach, so sym hjejom dobry dosz, so niczoho netrebam bojecz, a budu wjeszje do Nebes pschindz a sbožny. — Ach kaž sym so ja sym sjebač, a wot druhich sjebacz dač! — A ktemu sym ja tebe, kiž somnu tač derje mjenisch, pschezo we swojej Wu-trobi sazpič, sym cje sa tajkeho-Czlowjeka, kiž wjecznje frudnje Łowu pojscha, aby, kaž Ludjo tajkich kSchibatstwu menuja, sa jeneho Sswjateho djeržak. — Luby Bratse, wo-daj mi, so sym tač neprawje na tebi czinič!

P. To sym ja tebi dawno wodak. Tajkeho Hanenja sym ja dawno swuczeny. Hjejom nasch Knes Jesus praji: Dokełz wot Sswjeta nejsze, tehodla hidzi was ton Sswjet (Jan. 15, 19.). — Ja chyzł czi popschecz, so schak by ty njetk jeno prawje skoro teho Wodacza swojich Rjehow psches nascheho Sbožnika Jesusa Krystusa wjesty byč a psches to prawy Mjer swojeje Duschje dostak.

W. Ale smječ da ja wulki Rjeschnik tež hjeschcje wo-prawdži Wodacza so nadžecz? — —

P. Haj, pschetož Jesus praji: Teho, kiž kemni pschindje, nebudu ja wohn wustorczič (Jan. 6, 37.). Ktemu je jeho ton nebeski Wotz pošlak, so by Sjednanje byč sa nasche Rjechi (1 Jan. 4, 10.). Tehodla tež je nasch Knes sam wot so swoje žiwenje na Rschizu podak, kaž je won krotko psched swojej Ssmerczu sam wobswjetil: To je moja Krej teho noweho Sakonja, kotraž psche-lata budze sa jich wele k Wodawanju tych Rjehow (Matth. 26, 28.).

W. Haj, to wschitko sym ja tež dawno we swojej Młodoszi klyschak; dy bych jeno to njetk, džež sym so na swoje wulke Skazjenje doladak, tač prawje wjeszje wje-ricz moč.

P. Wobwrocž so jeno na njeho, kiž schak je tež sa tebe we tač wulkich Woloszjach a Czwilach wumrjet. Wotaj so bes pschestacza knjemu, so by czi Mož dač wjericž — pschetož bes Wjern do njeho nemože nikomu pomhane byč — a rekn spravym, horzym Požadanjom: Ja wjerju, moj Kneze, ach pomhaj mojej Nlewjeri (Mark. 9, 24.)!

Poslušaj na jeho pscheczelnjy Łoß, kotrymž won wola: Pojće kem kemni, wschitzy, kiž wy sprozni a wobczeni sze, ja chzu was wošchewicz (Matth. 11, 28 — 30.). Łasuj hjesčeje junu ton rjany Staw Łuk. 15., kak won Njeschnikow horje bere, a jim we tym Pschirunanju wot teho shubeneho Ssyna wschitkim ton Pucz kBozej Ssmilnoszi a kWodacju tnych Njehow a kSakohorjewšacju do teho nebesteho Weßela pokazak je. — Ale nawukn tež stuteho Pschirunanja snoweho, schtož sijnm tebi predy prajit, so dyrbi Czlowljek predy do šo hicz, šwoje Njечи prawje wobzarowacz, a sprawnu Pokutu czinicž, jeli so chze šwojeho Wobnadzenja wjesty bycz, a šo nochze wo šwoju Sboznosž jatofnje sšebacz.

W. Ale praj schak mi, luby Bratse, schto da tola po prawym je Pokuta?

P. Ty šy štutej Pokuczi, beš šwojeho Wedzenja, hjejom njek Spoczatk sczinit! Ton Nepokoj, kotryž ty šam šwoje dla we Wutrobi šacjuješ, te Starošje, kotrejž ty šwojeho dotalnischeho Žiwjenja dla šebi czinisch, twoje wulke Žadanje po Wodacju a Bozej Nadži, — to je ton Spoczatk teje Pokuty, to je ta Boža Šrudoba, kiž naczini kSboznoszi Želenje, wo kotrejž nikomu zel neje (2 Kor. 7, 10.) — Dnjž da njek tuta Šrudoba a tuto Žadanje prawje łobofo we Czlowljeku wožiwí, a dnjž won wo boje we horznych Sdychowanjach a Modlitwach šwojemu Bohu a Sboznikej posnaje: da stane šo šPomozu teho šwjateho Ducha we nim jene žylke Pschemjenenje teje Myšlje, tak so won te Njечи njek šžylkej Duschu hidži, kotrejž je predy lubowak, so wschon Łošt a Weßelje na nich šhubi, a budže žylje nowy Czlowljek, kiž po tej Woli Bozej a po tnych Pschikasnjach teho Knesa Jesuša khodži. We kimž da je njek tajke Pschemjenenje a Poljepschenje jeho Wutrobny a Žiwjenja šPomozu teho Knesa wopravdži šo štało, we tym je ta Pokuta dokonjana. Ach, kajke Sbozje je šo tajkemu psches to dostalo! Won je wot Šhorošje kStrowošzi pschischot, se Šabludzenja na prawy Pucz wroczeny, se Sšmercžje a Šatamanšwa kŽiwjenju a Sboznoszi snoweho narodženy. Žemu je na to tak lošško a tak derje, tak weßelje a sbožnje we Wutrobi, jako by jeho Sboznik šNebeš delje knjemu pschistupiwšchi prajit: Do-

wjer so, moj Ssyno, twoje Rjechi su tebi wodate, dzi njetk, a nerjesch dale wjazy! A kaj ta wobnadjena Maria Madlena, tak khodzi tej won njetk sa swojim Sbojnikom, kiz je jeho se swojim Troschtom lubosnje wofschewik, a jeho khudej, styskniwej Duschi Mjer a Pokoj sticizik — khodzi sa nim wobstajnje schorzej Luboszu, a snesprozniwej Sswjernoszu, a se wschjednym Wachowanjom a Modlenjom. A tak dolho hacj won na tutym Puczu sawostane, tak dolho je won psches Wjeru wjesty, so jeho njetk niczo, tej jeho stare Rjechi niz, dzjelicz nemoje wot teje Luboszje Bozeje, kotraj we Krystusku Jesuku je. Tehodla neboji so won njetk tej wjazy teho Satamanstwa, pschetoz won steji schak we tej Radzi teho, kiz je sa njeho wumrjet a horje stanyk, a je wjeczjne jiwy a jeho pola teho Wotza fastupuje; haj won wekeli so we tej Radziji tamneje pschichodneje Sbojnoszje, a jada sebi precj czanyej a pschi swojim Jesuku byej. — Da stej schak tej ty sa tym, luby Pscheczelo, a naloj swjeru wschitku Prozu na to, so by tak daloko pschischok, so so wot wschitkich twojich predawschich Rjehow wucziszisch a tajki Czlowjek budjesch, kiz je wotmuty, wofweczeny, prawy sczineny psches to Meno teho Knesa Jesusa a psches teho Ducha nascheho Boha. (1 Kor. 6, 11.) Sedom budje twoje zatozne Pokilenje kPiczu, kiz je tebe ktaf wele Rjeham sawedlo, zylje a na wjeczne we twojej Wutrobi poduschene!

W. Ach to je lozo prajene hacj dokonjane; jeno so to sa nne hjejom jara posdjje, jeno so to hjejom zylje nemojne neje!

P. Schtoz pola Czlowjekow je nemojne, to je pola Boha mozne (Luk. 18, 27.).

W. Kak dyrbu ja tuto Wotmolwenje srosfemicj?

P. Ty nekmjesch pschi tym na jane Waschnje na swoju samknu Moz twariej, pschetoz ty nemojesch so sam wobwrocizj, ani sWotrocjka teho Rjeha Wotrocjka teje Prawdoszje sczinicz; ale prosch teho kmilneho Boha, so by tebi won psches swojeho lubeho Ssyna chzyl swojeho swjateho Ducha dacj, so by won tebe kPokucji a kPoljepschenju mozneho sczinik, a psched tym Pokilenjom kRjehesj

sakhował. Prosch teho Knesa, so by tebi po tym Bohastwi swojeje wschitko samozajeje Mozy wschitko, schtoz kžiwenju a k Sstuzbi Bozej kłuscha, dat, a tebe dostojneho czinit teho bojskeho Pschinarodzenja (2 Pjetr. 1, 3. 4.). A jeno so ty jeho schorzym Požadanjom a bes Pschestacija wo to proskysch, da budze so to tebi sjeho Pomozu wjeszje radzic, a dnz ty pschi tym swjeru ke Mschi khodzisch a we Bozim Pismi lasujesch, da budze wošebi to tež sa tebe jena žonowana pomozna Wjez.

W. Ale, ja dyrbu czi slobokim Sahanibenjom posnacj, so sym so hjejom tak jara do Palenza nawuczit, so so boju, so so jeho bes wulkeje Schkody sa swoju Strowosz nebudu wostajic, moz.

P. Stym so palenzowi Piczny najbole wurycja; ale ta Bojosz, so budze to Wotwuczenje teho Palenza jich Strowoszi schkodzic, je wjeszje jara netrebawshi. Pschetoz ja njekotrych snaju, kotsi su po tym, jako bjechu so Picja wostajili, wele strowischi, hacj predy, ale ja niz Jeneho nesnaju, kiž by teho dla wumrjet. Tež su wschelake pomozne Wjezy, psches kotrej mozesch swoje psches Picje poslabene Cjjeło posylnic, kaž, ja chzu prajic, dnz wele wohnkach na Łofczi wokolo khodzisch, swjeru ale niz psches Mjeru djekasch, strowe a mozne Schpajny wujiwasch; a nedyrbjatoli to wschitko hjeschcje dosz pomhacj, da dži njedze krosomnemu Ljekarej, kiž budze tebi hjejom radzic a pomhacj, a ty nebudjesch trebacj snoweho do Spytowanja sapanycj. Pschetoz to je to Najprjenische a Najnusnische, schtoz dyrbisch na Redzbu wsacj: Ty dyrbisch wot dženka sem so zylje wscheho teho, schtoz moze cje pjaneho czinic, hacj do Jeneje Kreпки wostajic, a chzeli so czi picj, da dyrbisch jeno Mloko, cjenje Piwo, Wodu a teho runja picj. Dn by ty w Wohenju ležak, da tola neby Ludzi prosknt, so bych u cje pomatu a pomatu, ale so bych u cje na Jene dobo wohn wuczannli. — Kał wele wjazn dyrbisch ty da steho Wohnja tuteho žadlaweho Pokilenja, kiž tebe, kaž sym predy widžili, na Cjjele a na Duschi na wjeczne skasy, a do Hubenstwa fastorcji, niz pomatu a pomatu, ale zylje a na Jene dobo wohn wuljesz. A paneli to tež sprjotka czi cjeschko, a czini twojemu Cjjeću wschelaku Wobczejnosz a Cjwilu —

twojeje Sbožnoszje dla nedyrbi tebi niczo psches Mjerna cjeschke bycž. Łaj, to je to Wožo, kotrej dyrbisch wu-
tornycž, to je ta Ruža, kotruz dyrbisch wotrubicž, so
neby twoje zyke Czjeto do Helje czišnene było (Matth.
5, 29. 30.).

W. Haj, moj Bratse, twojej Radži chzu ja wot njete
se wschej Možu posłuchacž. Boh chzynł mi ktemu pomhacž,
so by so mi to wopradowži radžito.

P. Da daj šebi hjeschcže njekotre pomozne Wjezy pra-
jicž. Sakhowaj šebi derje, schtož chzu tebi njete prajicž!

1. Wopomn sprawej Nuternosžu, so by njete psches Božu
Radu sposnał, tak žakofna, skazaja a besbožna Wjež
Wopikstwo je, ale so by pak tež runje wohn tehodla,
by by ty snoweho so do teho podał a so wot njeho
pschewinycž dał, so stobu to posliene horsche sczi-
nito, dyzli priensche bjesche, a tebi by so stało,
schtož so we Pschikłowi praji: Pos žere sažo, schtož
je wublak, a Šwinjo wala so po Kupeli sažo we
Błoczi (2 Pjetr. 2, 20 — 22.).

2. Tehodla sapschinn to twerde Prjotkwsacžje, so no-
chjesch tuton Rječ ženje, tež niz Jedyn jenicžki Mol
wjazy wobendž; mjej tuto Prjotkwsacžje wschjednje
psched Wocjomaj, a prosch kožde Ranje a koždy We-
cžor Boha, so by tebe pschi tym sdjeržak a k Wuwe-
dženju teho šameho pošylit.

3. Czjekaj šwjeru psched wschjem Spytowanjom, a
ladaj so wscheho, schtož moło cže snoweho sawesž.
Ladaj so tych Kežow, dječ masch Škladnosž k tutemu
Rječej, a dži radšjo tam, dječ do žaneho tajkeho
Stracha nesapanesch. Wošebi wostan domach a pola
tych Šwojich. Paš so na wschje Waschnje two-
jich predawschich rjeschnych Towarschow a wschječ
drubich lochžysmyšlonych Ludži, nemjej Redžby, dnyž
so tebi šmjeja (schtož budža junu podarmo posdžje
wobžarowacž). Pntaj šebi sa to drubich pjeknych a
bohobožasných Ludži, djerž so jeno knim, a mjej
Wefelje na jich pjeknych Rycžach a jich wužitnym,
powuczajnym Towarstwi. — Aby je njedže domach
pola tebe njeschto w Wini na tym, so so ty wo-
pijesch, da schak šrumuj to, tak wele hacž možno,

fPucza. Maschli Starosze teje Žiwnosze, da spje-
 waj a dželaj a domjer so Bohu, kiz Ptaki pod Re-
 bešami sežiwi, Kwjetki na Polu wodžiwa; cžišn swo-
 ju Starosz na njeho, da budže so won tež wjesze sa
 tebe staracz. — Aby mach ty domach Mersanje se
 swojej Žonu aby sdruhimi, da schaf bycz cziheje
 Myšlje, djerz Mjer a ladaj so wscheje Neprawdy;
 a dyrbišch ty Neprawdu cžerpicz, da cžerp to scžer-
 pliwje (Lubosze ktemu, kiz tež sašo nešwaresche, dnž
 šwareny bje, a nerozesche, dnž cžerpesche (1 Pjetr. 2,
 23.)). — Aby wobczezuje tebe twoje Sswjedomnje
 twojich predawšich Nječow dla, da pytaj, so by
 psches Modlitwu a Pokutu Wodaczje pola twojeho
 Sbožnika namakał. Sromadnje wopomn stajnje, so
 fPicjom niczo ljepsche, ale wscho, haj wscho wele
 horsche naczinisch, so šebi stym wjazy Starosow,
 wecže Mersanje a cžesche Sswjedomnje cžinisch. —
 Pšhindželi pak tola Spytowanje na tebe (a wone
 wohnkach wostacz nebudže), o tedom stej twerdzje!
 Tedom dopomn so na swoje njetsische Sslubenje a
 na twoje wječne Sbožje! Pomyšl šebi tedom, dnž
 twojej Woczi počneteje sa Palenzom ladacz: Kožda
 Schklenczka psches Mjeru je poklata, pschetoz we
 nej je — Czert! Haj Czert to je, kiz chže psches
 tu Schklenczku twoju Duschu snoweho sawesz, teho-
 dla rekn, fRosnoszu we swojej Wutrobi: Sbjem
 so wotemne, Satane! (Matth. 4, 10.) Czjekaj kwa-
 tajny psched tajkim Wabenjom, kaj Joseph cžinesche
 (1 Mojs. 39, 12.), pan we swojej Komorzny na swoje
 Kolena, a prosch: Kneže Božo, šmil so nademnu,
 pomhaj mi a stej pschi mni, so ja nepanu! Moj Duch
 je hotowy, ale moje Czjelo je klabe. Tehodla pom-
 haj mojemu Duchej psches twojeho šwjateho Ducha,
 so bych pschos njeho cžjelne Skutki moril, so nebych
 wot mojeho Czjela Skazenje, ale wot twojeho Ducha
 wječne Žiwjenje herbował!

4. Časuj šwjeru we dobrych duchomnych Knihach,
 stym Sswojimi aby šam sa so. Časuj husto w Bibliji,
 a wošebi we tych ščtyrjoch šwjatnych Sženjach wot
 Jesuša Krystuša, teho runja we spjewarskich Knihach,
 wošebi te Kyrlušje wot Pokuty, pschichodneho Ssu-

da a wjeczneho žiwjenja; wopomn wscho derje, schtož lasujesch, a nesabycž tež zenje naju njetsišche Rosryczowanja.

5. Spominaj wschjednje na swoju wjestu Šmercž, kiž šnadži je blisko, a na ton wazny Šud Boži, kotryž smolom na to pschindže! Mjej wschudžom to wjeste a wjerne Šłowo psched Wocjomaj: Wopitzy nebudža do Božeho Kralestwa pschindž. Pomysl šebi: Ton prjeni Mol, dyž šo ja sašo wopiju, može šnadž runje wohn ta Štunda bycž, we kotrejž budže ton Kneš moju Duschu wotemne žadacž (kaž je won šam pola Łuk. 12, 45. 46. rosyt). Tak džjesche šo tež temu bohemu W, a tak je mi tež wot jeneho druheho Muža wjedomne, kiž bje, kaž ty, šo hježom zylje Picža wostajit, ale won da šo jeno hjeschcže jedyn jenicžki Mol sašo ktemu sawesž, a runje wohn tuton jenicžki Mol padže won pjany do jeneho łobokeho Pschirowa nuž na jedyn koncjoity Kol, a dyrbesche tak se žalofnej Boloszu a Štyšk-noszu šwojeho Ducha horje dacž.

6. Džakuj šo Bohu husto šyntej Wutrobu ša to, šo je cži njett dak Špodobanje na ljepschich Wešelach namacž, a dopomn šo husto na te wschelake Dobroty Bože, kiž won tebi dawa: na šwoj dobry Rosom, šwoje cžiwe a štrowe Štawy, šwoju cžesnu a dobru Šaklužbu, šwoje wschelake domjaze Wešela; kotrež ty njett pschi šwojim pjeknišchim Šadžerženju wužiwasch, na to dobre Šnamjo, kotrež ty tym Ššwojim dawasch, a ša kotrež budža šo cži woni hjeschcže junu we Rowi džakowacž. Nesabycž zenje, kak cžeschke je twojemu Šbožnikej Jesušej twoje Wumozenje bylo, kak jara ty jeho psches kojžde Wustupenje steho praweho Pucža šrudžisch, a kak jara ty napschecžiwotemu, dyž šwjerny pschi mni wostanesch, jeho bojšku, Lubosžje polnu Wutrobu šwešelisch, kaž je won šam prajit: Wešetosž budže psched Božimi Žandželami we Tebešach na jenym Kjeschniku, kiž Pokutu cžini! (Łuk. 15, 7. 10.)

W. Ty nicžo wjazn neprajisch, wutrobnje lubowany Pschecželo! a ja šym tak rad na tebe pošluchał. Nu, na

wscho, schtoj sy mi ty prajik, na wscho to chzu ja wjeszje,
tak dolho hacz budu žiwj, spominacz! Haj, jow masch
moju Ruku: Saŭlate bycz to Piczje na wjeczne! — A
ton Knes, kiž je me tak nadnje wobwrocził a hjescheje we
prawym Cjaku na ton Pucz teje Pokuty a Wodacza pschi-
wedł, ton daj mi Moz, so bych ja swoje wjeste Priotk-
wsaczje swjeru a sprawnje hacz do swojeho Skonczenja
djeržak.

P. Hamen! Tež ja chzu jeho prošnjež, so by stobu
był, a so by naju wobeju sachowak a wuŭweczil, tak so
bychmoj junu psched jeho Woblecžom so wešelje a sbožnje
sašo widzič mołaj!! —

o
o
e
i
e
o
o

